

איננו תרין שורין אקרי ישורין, ודא הוא ישראל.
 ישראל על דנטיל רבו ותוקפא מכלא. ישראל (ס"א
 ישורין) על אינון חולקי תרין סטרין תרין שורין בדיקא
 אמרן, וכלא חד.

ואינון שמחן בלהו סלקי לתד. יעקב עבדי, ומנין
 דאיהו עבד בעבדא דאית ליה פקודא
 דמאריה ולמעבד רעותיה. וכן ישראל בחרתי בו,
 לאשראה עליה, וכלא ברזא עלאה איהו. כתיב, (ישעיה
 מג) בראף יעקב ויצרף ישראל, וכתיב פה אמר יי
 עשף, כל אלין דרגין סלקין לתד והא אתמר, בור"א,
 יוצ"ר. עוש"ה. וכלהו דרגין אלין על אלין וכלהו חד.

זכאה חולקהון דישראל דקדשא בריך הוא
 אתרעי בהו מפל עמין עובדי עבודת
 כוכבים ומזלות, בגין דבכלהו כתיב, (ירמיה י') הבל

לשון הקודש

וכן ישראל בחרתי בו, להשרות עליו,
 והבל הוא בסוד עליון. כתיב (ישעיה מג)
 בראף יעקב ויצרף ישראל, וכתיב פה
 אמר ה' עשף. כל הדרגות הללו עולות
 לאחד, והרי נאמר, בור"א, יוצ"ר,
 עוש"ה, וכל הדרגות אלה על אלה
 וכלן אחד.

אשרי חלקם של ישראל שהקדוש
 ברוך הוא התרצה בהם מפל העמים

שנטל שורה לצד זה ולצד זה, ומשום
 אותן שתי שורות נקרא ישורין, וזהו
 ישראל. ישראל על שנטל גדלה ותקף
 מהכל. ישראל וישורין על אותם חלקים
 שני צדדים שתי שורות, כמו שאמרנו,
 והכל אחד.

וכל אותם שמות עולים לאחד. יעקב
 עבדי, לפעמים הוא עבד, כמו עבד
 שיש לו מצות אדונו ולעשות רצונו.

הָמָּה מַעֲשֵׂה תַעֲתָעִים בָּעֵת פְּקַדְתָּם יֹאבְדוּ, בְּשַׁעֲתָא
 דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא זְמִין לְבַעֲרָא לֹזֵן מִן עֲלָמָא,
 וַיִּשְׁתָּאֵר הוּא בְּלַחֲדוּי כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (ישעיה ב) וְנִשְׁגַּב
 יי לְבַדּוֹ בַּיּוֹם הַהוּא.

רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח וְאָמַר, (ישעיה מא) אֵל תִּירָאִי תוֹלַעַת
 יַעֲקֹב מִתִּי יִשְׂרָאֵל אֲנִי עֲזַרְתִּיךָ נָאִם יי וְגֵאֲלִיךָ
 קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. תָּא חַזִּי, כָּל עַמּוּן עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת
 כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת דְּעֲלָמָא, קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְתֵב לֹזֵן
 לְמַמְנָן שְׁלִטְנִין יְדִיעִין כְּמָה דְאַתְּמָר. וְכִלְהוּ אֲזִילִי
 בְּתַר אֱלֹהֵהוֹן, כְּמָה דְכָתִיב, (מיכה ד) כִּי כָל הָעַמִּים יִלְכוּ
 אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהָיו. וְכִלְהוּ אוֹשְׁדִין דְּמִין וּמַנְיַחִין קִרְבָּא
 גְּזֻלִין קִפְחִין וּמַנְאֲפִין, וְאַתְעָרְבִי (דף קעז ע"א) בְּכַמְהָ עוֹבְדֵין
 לְבִישׁ, וְאַתְתַּקְפוּ בְּחִילָהוֹן לְאַבְאָשָׁא.

לשון הקודש

בא ראה, כל העמים עובדי עבודת
 כוכבים ומזלות של העולם, הקדוש
 ברוך הוא נתן אותם לממנים שליטים
 ידועים כמו שגאמר, וכלם הולכים
 אחרי אלהיהם, כמו שכתוב (מיכה ד) כי
 כל העמים ילכו איש בשם אלהיו.
 וכלם שופכים דמים ועורכים קרבות
 אלו באלו, גוזלים רוצחים וגנאפים,
 ומערכים בכמה מעשים רעים,
 ומתחזקים בכחם להרע.

עובדי עבודת כוכבים ומזלות, משום
 שבכלם כתוב (ירמיה י) הַכֹּל הָמָּה מַעֲשֵׂה
 תַעֲתָעִים בָּעֵת פְּקַדְתָּם יֹאבְדוּ, בְּשַׁעֲתָא
 שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲתִיד לְבַעֲרָא אוֹתָם
 מִן הָעוֹלָם וַיִּשְׁאֵר הוּא לְבַדּוֹ, כְּמוֹ
 שְׁגֵאֵר (ישעיה ב) וְנִשְׁגַּב ה' לְבַדּוֹ בַּיּוֹם
 הַהוּא.

רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח וְאָמַר, (שם מא) אֵל
 תִּירָאִי תוֹלַעַת יַעֲקֹב מִתִּי יִשְׂרָאֵל אֲנִי
 עֲזַרְתִּיךָ נָאִם ה' וְגֵאֲלִיךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל.

וְיִשְׂרָאֵל לִית לֹוֹן תִּקְפָּא וְחִילָא לְנִצְחָאָה לֹוֹן בַּר
בְּפוּמְהוֹן, בְּתוּלַעְתָּא דָּא דְלִית לָהּ תִּקְפָּא
וְחִילָא אֵלָא בְּפוּמָא, וּבְפוּמָא מִתְבַּר כְּלָא, וְעַל דָּא
אֶקְרוּן יִשְׂרָאֵל תּוּלַעַת.

תוּ אַל תִּירָאֵי תּוּלַעַת יַעֲקֹב, מַה תּוּלַעַת לִית לְבַרְיָה
דְּעֵלְמָא כְּהַאי תּוּלַעַת דְּמֹשֵׁי דְסִיסְטָרָא, דְּמִנְהָ
נָפְקֵי כָּל לְבוּשֵׁי יֶקָר טִיסְטָרֵי דְמַלְכִין, לְבַתָּר זָרַע
זָרַעִין וּמִית, וּלְבַתָּר מִתְהוּא זָרַעָא דְאַשְׁתָּאֵר מִנִּיָּה
אַתְקִיָּים בְּמַלְקָדְמִין וְהָא אִיהוּ בְּקִיּוּמָא. כִּד יִשְׂרָאֵל
אִינוּן כְּהַאי תּוּלַעַת. דְּאַף עַל גַּב דְּמִתִּין, יִתְהַדְרוּן
וְיִתְקִימוּן בְּעֵלְמָא בְּמַלְקָדְמִין.

וְהָא אַתְמָר (ד"א ל"ג דְּכַתִּיב) (יִרְמִיָּה יח) (כ"י) [הִנֵּה] כַּחֲמָר
בְּיַד הַיּוֹצֵר בֵּן אֲתָם בְּיַדֵּי בֵּית יִשְׂרָאֵל. מָאֵי
כַּחֲמָר. אֵלָא דָּא הוּא חֲמָר דְּתַהוּא זְכוּכִית, דְּאַף עַל
גַּב דְּאַתְבַּר אַתְתַּקֵּן וְאִית לִיהּ תִּקְנָה בְּמַלְקָדְמִין.

לשון הקודש

כָּל לְבוּשֵׁי כְבוֹד, לְבוּשֵׁי הַמַּלְכִים, אַחַר
כִּד זֹרַעַת זָרַעִים וּמִתָּה, וּמֵאוֹתוֹ הַזָּרַע
שֶׁנֶּשְׂאָר מִמֶּנָּה מִתְקַנְמַת כְּמוֹ מִקְדָּם
וְהַרְיָה בְּקִיּוּם – כִּד יִשְׂרָאֵל הֵם כְּמוֹ
הַתּוּלַעַת הַזֶּה, שְׂאָף עַל פִּי שְׂמֵתִים,

יִחְזְרוּ וְיִתְקַיְמוּ בְּעוֹלָם כְּמוֹ מִקְדָּם.
וְחַרְיֵי נְאֻמָּר [שְׂכַתּוּב] (יִרְמִיָּה יח) (כ"י) [הִנֵּה]
כַּחֲמָר בְּיַד הַיּוֹצֵר בֵּן אֲתָם בְּיַדֵּי בֵּית

וּלְיִשְׂרָאֵל אֵין תִּקְפָּא וְכַח לְנִצְחָה אוֹתָם
פָּרַט לְפָה שְׂלָהֶם, כְּתוּלַעַת הוּוּ שְׂאִין
לָהּ תִּקְפָּא וְכַח אֵלָא בְּפִיָּה, וּבְפִיָּה הִיא
שׁוֹבְרַת הַכֹּל, וְלִכְּן נִקְרְאוּ יִשְׂרָאֵל
תּוּלַעַת.

עוֹד, אַל תִּירָאֵי תּוּלַעַת יַעֲקֹב – מַה
תּוּלַעַת אֵין בְּרִיָּה בְּעוֹלָם כְּמוֹ תּוּלַעַת
הַמֹּשֵׁי הוּוּ שְׂטוּוּיִם בּוּ, שְׂמִמְנָה יוֹצְאִים

מִתֵּי יִשְׂרָאֵל, דָּא אֵילָנָא דְחַיִּי, דְּבָגִין דְּיִשְׂרָאֵל אֵינִין
 אֶתְדַבְּקוּ בְּאֵילָנָא דְחַיִּי, בְּגִין כֶּף יְהֵא חַיִּין לְהוֹן
 וְיִקוּמוּן מֵעַפְרָא וְיִתְקַיְימוּן בְּעֵלְמָא, וְיִהוּן לְעַם חַד
 לְמַפְלָח לִיה לְקַדְשָׁא בְרִידָא הוּא. כְּמַה דְאַתְּ אָמַר
 (צפניה ג) לְקִרְא כְּלָם בְּשֵׁם יי לְעַבְדוֹ שְׂכָם אַחַד.

רְבִי אֶלְעָזָר וְרַבִּי יִצְחָק הָווּ אֲזִילִי בְּאַרְחָא, וּמָטָא
 זְמַנָּא דְקַרְיַאת שְׁמַע, וְקָם רַבִּי אֶלְעָזָר וְקִרְא
 קַרְיַאת שְׁמַע וְצִלִי צְלוּתִיה. לְבַתָּר אָמַר לִיה רַבִּי
 יִצְחָק, וְהָא תְּנִינָן דְּעַד לָא יפּוּק בַר נֶשׁ לְאַרְחָא אַבְעִי
 לִיה לְנִטְלָא רֶשׁוּ מִמָּאֲרִיָּה וְלְצִלִי צְלוּתִיה.

אָמַר לִיה, בְּגִין דְּכַד נְפִיקְנָא לָא הָוּה זְמַן צְלוּתָא
 וְלָא מָטָא זְמַנָּא דְקַרְיַאת שְׁמַע, הֲשֵׁתָא
 דְשִׁמְשָׁא נָהִיר צֵלִינָא. אַבְל עַד לָא נְפִיקְנָא לְאַרְחָא

לשון הקודש

אַחַד.

רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי יִצְחָק הָווּ הוֹלְכִים
 בְּדַרְדַּר, וְהִגִּיעַ זְמַן קַרְיַאת שְׁמַע, וְקָם
 רַבִּי אֶלְעָזָר וְקִרְא קַרְיַאת שְׁמַע
 וְהִתְפַּלֵּל תְּפִלָּתוֹ. אַחַר כֶּף אָמַר לוֹ רַבִּי
 יִצְחָק, וְהָרִי שְׁנִינִי, שְׁעַד שְׁלֵא יֵצֵא
 אָדָם לְדַרְבּוֹ, צְרִידָא לְטַל רְשׁוּת מַרְבוּנוּ
 וְלִהְתַּפְּלֵל תְּפִלָּתוֹ.

אָמַר לוֹ, מִשּׁוּם שְׁכִשְׁנִינִי אֲתִי לֹא הָיָה
 זְמַן תְּפִלָּה וְלֹא הִגִּיעַ זְמַן קַרְיַאת שְׁמַע.

יִשְׂרָאֵל. מַה זֶה בַּחֲמַר? אֵלֹא זֶהוּ חֲמַר
 שֶׁל אוֹתָהּ זְכוּבִית, שְׂאֵף עַל גַּב
 שְׁנִשְׁבֵּר - נִתְקַן, וְיֵשׁ לוֹ תְּקִנָּה כְּמוֹ
 מִקְדָּם.

מִתֵּי יִשְׂרָאֵל - זֶה עֵץ הַחַיִּים. שְׁמִשּׁוּם
 שִׁישְׂרָאֵל דְּבוּקִים בְּעֵץ הַחַיִּים, לְכַן
 יְהִיוּ לָהֶם חַיִּים וְיִקוּמוּ מִן הָעַפְרָא
 וְיִתְקַיְימוּ בְּעוֹלָם וְיִהִיוּ לְעַם אַחַד לְעַבְד
 אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שְׁנִיאָמַר
 (צפניה ג) לְקִרְא כְּלָם בְּשֵׁם ה' לְעַבְדוֹ שְׂכָם

בְּעֵינַי בְּעוֹתָא מֵינַי וְאִמְלִכְנָא בֵּיהּ, אֲבָל צְלוֹתָא דָּא
לֹא צְלִינָא.

דְּהָא אָנָּא אֲשֶׁת־דְּלָנָא בְּאוֹרֵייתָא מִפְּלָגוֹת לִילֵינָא,
וְכַד אַתָּא צִפְרָא עַד פְּעוּן לָא הוּהּ עַדְנָא
לְצִלֵי צְלוֹתָא. פְּגִין דְּהָהִיא שְׁעָתָא דְקַדְרוּתָא דְצִפְרָא
אֲשֶׁת־פַּח, אֶתְתָּא מִשְׁתַּעֲיָא בְּבַעֲלָהּ, וְאִינוּן בְּרֹזֵא
כְּחֻדָּא, דְּבַעֲיָא אִיהִי לְמִיחָךְ לְמִשְׁפָּנָא בְּעוֹלְמַתָּהּ
דִּתְבִי בְּחֻדָּהּ. וּבְגִין כֹּךְ לָא בַּעֲיָ לִיהּ לְבַר נֶשׁ
לְמַפְסַק מְלִייהוּ דְּמִתְחַבְּרִין כְּחֻדָּא וְלֹא־עֵלָא מְלָה
אַחֲרָא בִּינֵייהוּ.

וְהַשְׁתָּא דְנִהִיר שְׁמֵשָׁא הוּא עֵינִן צְלוֹתָא לְצִלָּתָהּ,
כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ. דְּכַתִּיב, (תהלים עב) יִרְאוּךְ
עִם שֶׁמֶשׁ. מַהוּ עִם שֶׁמֶשׁ, לְנִטְרָא נְהוּרָא דְשֶׁמֶשׁ
בְּהָדִן לְאַנְהָרָא לָהּ, דְּהָא יִרְאָה בְּהָדִי שֶׁמֶשׁ אֲנִטְרִיךְ

לשון הקודש

בְּאַחַד, שֶׁהִיא רוּעָה לְלִכְתָּ לְמִשְׁפָּנָה עִם
עַלְמוּתֶיהָ שְׁיוֹשְׁבוֹת עִמָּה, וְלִכְּנִן לֹא צִרִיךְ
הָאָדָם לְהַפְסִיק דְּבוּרָם בְּשִׁמְחָהּ בְּרִים
בְּאַחַד וּלְהַכְנִים דְּבַר אַחַר בִּינֵייהֶם.

וְעַכְשָׁו שֶׁהָאִיר הַשֶּׁמֶשׁ, הוּא זְמַן
הַתְּפִלָּה לְהַתְּפַלֵּל, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרוּהוּ,
שְׁכַתוּב (תהלים עב) יִרְאוּךְ עִם שֶׁמֶשׁ. מַהוּ
עִם שֶׁמֶשׁ? לְשֹׁמֵר אֹר הַשֶּׁמֶשׁ עִמָּנוּ
לְהָאִיר לָהּ, שְׁהִירֵי יִרְאָה עִם הַשֶּׁמֶשׁ

עַכְשָׁו שֶׁהַשֶּׁמֶשׁ מְאִירָהּ, הַתְּפִלָּלָתִי.
אֲבָל עַד שֶׁלֹּא יֵצְאֵתִי לְדִרְךָ, בְּקִשְׁתִּי
בְּקִשְׁתִּי מִמֶּנּוּ וּנְמַלְכֵתִי בּוֹ, אֲבָל תְּפִלָּה
זוֹ לֹא הַתְּפִלָּלָתִי.

שְׁהִירֵי אֲנִי עוֹסֵק בְּתוֹרָה מִחֻצוֹת
הַלְיָלָה, וּבְאֲשֶׁר הִגִּיעַ הַבִּקְרָה, עַד עַכְשָׁו
לֹא הִיָּה זְמַן לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלָּה, מִשּׁוּם
שְׁאוֹתָהּ שְׁעָה שֶׁל קַדְרוּת הַשְּׁחַר נִמְצְאוֹת
אֲשֶׁה מְדַבְּרֵת עִם בַּעֲלָהּ וְהֵם בְּסוּד

וְלֹא לְאַפְרָשָׁא לֹזַן. וְכֵד לָא נְהִיר יִמְכָּא לָא הוּא
 יִרְאֶה בְּחַדֵּי שְׁמַשָּׁא, וְצָרִיכָא לְחַבְרָא לֹזַן בְּחַדָּא. וְדָא
 הוּא עִם שְׁמַשׁ.

אַזְלִי, כִּד מָטוּ חַד בִּי חֶקְל, יִתְבוּ. זְקַפּוּ עֵינֵיכֶוּ
 וְחַמָּא לִיָּה לְטוֹרָא דְחַוּוּ סְלָקוּ בְרוּמִיָּה בְּרִיָּין
 מְשַׁנְיִין, דְּחִיל רַבִּי יִצְחָק, אָמַר לִיָּה רַבִּי אֶלְעָזָר אֲמַאי
 דְּחִילֵת. אָמַר לִיָּה חֲמִינָא דְהַאי טוֹרָא אִיהוּ תְקִיפָה,
 וְחֲמִינָא אֵלִין בְּרִיָּין דְּאֵינוּן מְשַׁנְיִין וְדְחִילָנָא דְלָא
 יִקְטַרְגּוּ לֹן, אָמַר לִיָּה מָאן דְּדְחִיל מְחַטְּאֵי דְבִידִיָּה
 אִית לִיָּה לְמַדְחַל. תָּא חֲזִי, לָא אֵלִין מְאֵינוּן בְּרִיָּין
 תְּקִיפִין דְּחַוּוּ מִשְׁתַּכְּחִין בְּטוֹרֵיָּא.

פְּתַח וְאָמַר. וְאַלְהַ בְּנֵי צְבָעוֹן וְאַיָּה וְעֵנָה הוּא עֵנָה
 אֲשֶׁר מֵצֵא אֶת הַיַּמִּם וְגו', הַאי קָרָא אוּקְמוּתָהּ,
 אַבְל תָּא חֲזִי, לָא אֵלִין אֵינוּן דְּכְתִיב בְּהוּ (דְּבָרִים ב')

לשון הקודש

וְרִאִיתִי אֶת הַבְּרִיּוֹת הַלְלוּ שְׁהֵן מְשֻׁנּוֹת,
 וּפְחַדְתִּי שְׁלֵא יֵצְרוּ לְגוּ. אָמַר לֹן, מִי
 שְׁפוּחַד - מְחַטְּאִים שְׁבִידִיו יֵשׁ לוֹ
 לְפַחַד. בַּא רְאֵה, אֵין אֵלֶּה מְאוּתָן בְּרִיּוֹת
 קְשׁוֹת שְׁהֵין נִמְצְאוֹת בְּהָרִים.

פְּתַח וְאָמַר: וְאַלְהַ בְּנֵי צְבָעוֹן וְאַיָּה וְעֵנָה
 הוּא עֵנָה אֲשֶׁר מֵצֵא אֶת הַיַּמִּם וְגו'.
 פְּסוּק זֶה בְּאֵרוֹהוּ, אַבְל בַּא רְאֵה, אֵין

צָרִיךְ, וְלֹא לְחַפְרִידָם. וּכְשֵׁלֵא מְאִיר
 הַיּוֹם, הוּא לֹא יִרְאֶה עִם הַשְּׁמֶשׁ, וְצָרִיךְ
 לְחַבֵּר אוֹתָם בְּאֶחָד, וְהוּוּ עִם שְׁמַשׁ.

חֲלָבוּ. כְּשֶׁהִגִּיעוּ לְבֵית שְׂדֵה אַחַד וַיִּשְׁבוּ.
 זְקַפּוּ עֵינֵיכֶם וְרִאוּ הַר אַחַד שְׁהֵין עוֹלִים
 בְּרוּמוֹ בְּרִיּוֹת מְשֻׁנּוֹת. פְּחַד רַבִּי יִצְחָק,
 אָמַר לֹן רַבִּי אֶלְעָזָר, לְמָה אֵתָּה פּוּחַד?
 אָמַר לֹן, רִאִיתִי שְׁהָרַר הַזֶּה קְשָׁה,

הָאֱמִים לְפָנִים יֵשְׁבוּ בָּהּ וְגו' וּבְנֵי עֵשָׂו יִירָשׁוּם וְגו'.

אָבֵל אֵלֶיךָ דְקָאֵמַר קָרָא אֲשֶׁר מָצָא אֶת הַיָּמִים
בַּמִּדְבָּר, יָמָם פְּתִיב. אֵלֶיךָ הוּוּ בְרִינֵי מִשְׁנֵינֵי.
דְּכַד הָוָה אֶתְרַדֵּךְ קִוּן מֵעַל אִפֵּי אֶרֶץ כְּדִכְתִּיב, (בראשית
ד) הֵן גִּרְשַׁתְּ אֶתִּי הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וּמִפְּנֵיךְ
אֶסְתֵּר, וּכְתִיב וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ נוֹד וְאוֹקְמוּהָ.

מִבְּנֵי בְּנֵי בְּסִטְרָא דְרוּחִין וְעֲלֵעוּלִין וּמִזִּיקִין וְאֵלֶיךָ
קְיִימוּ, דְּהָא בַּד בְּעָא לְאֶתְקִדְשָׁא יוֹמָא
דְּשַׁבְתָּא, אֶתְבְּרוּן מִתְּהוּא סִטְרָא רִוְחִין קְיִימִין מְסִירִין
(נ"א פְּהִירִין) בְּלֹא גּוּפָא. וְאֵלֶיךָ לֹא אֵינּוֹן מִיּוֹמָא דְּשַׁבְתָּא
וְלֹא מִיּוֹמָא שְׁתִּיתָאָה, וְאֶשְׁתְּאַרוּ אֵלֶיךָ תְּרִין יוֹמִין בְּהוּ
בְּסַפְקָא, וּבְגִין כֶּךָ לֹא אֶתְקִימוּ לָא (דף קעזח ע"ב) מִתְּהֵי
וְלֹא מִתְּהֵי.

לשון הקודש

ובארוהו.

מִבְּנֵי בְּנֵי בְּצַד שֶׁל רוּחוֹת וּסְעֵרוֹת
וּמִזִּיקִים וְאֵלֶיךָ עֲמִדָּה שְׁהִירֵי בְּשִׂרְעָה
לְהִתְקַדֵּשׁ יוֹם הַשַּׁבָּת, נִבְרְאוּ מֵאוֹתוֹ עַד
רוּחוֹת קְיָמוֹת מְעוֹפְפוֹת וּפְאִירוֹתוֹ בְּלֵי
גוּף, וְאֵלֶיךָ אֵינָם לֹא מִיּוֹם שַׁבָּת וְלֹא
מִיּוֹם שֵׁשִׁי, וְנִשְׁתְּאַרוּ אֵלֶיךָ יוֹמִים בְּהֵם
בְּסַפְקָא, וְלִכֵּן לֹא הִתְקִימוּ לֹא מִזֶּה וְלֹא
מִזֶּה.

אֵלֶיךָ אוֹתָם שְׁכָתוּב בְּהֵם (דברים ב) הָאֱמִים
לְפָנִים יֵשְׁבוּ בָּהּ וְגו', וּבְנֵי עֵשָׂו יִירָשׁוּם
וְגו'.

אָבֵל אֵלֶיךָ שְׁאֵמַר הַכְּתוּב אֲשֶׁר מָצָא
אֶת הַיָּמִים בַּמִּדְבָּר, יָמָם פְּתִיב (חסר י'),
אֵלֶיךָ הֵיוּ בְרִיּוֹת מְשֻׁנוֹת. שְׁכָאֲשֶׁר גִּרְשַׁתְּ
קִוּן מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה, בְּכְתוּב (בראשית ד)
הֵן גִּרְשַׁתְּ אֶתִּי הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה
וּמִפְּנֵיךְ אֶסְתֵּר, וּכְתוּב וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ נוֹד,